

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE**

**DECIZIE**

**14 martie 2018**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:  
Președinte – Ursache Petru  
Judecători – Țurcan Anatolie și Toma Nadejda

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

**Donici Valentin xxxxx**, *născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.*

**Termenul de examinare a cauzei:**

**Prima instanță:** *01.09.2016 – 14.03.2017;*

**Instanța de apel:** *04.04.2017 – 29.11.2017;*

**Instanța de recurs:** *01.02.2018 – 14.03.2018.*

Asupra admisibilității recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

**C O N S T A T Ă :**

**1.** Prin sentința Judecătorei Drochia din 14 martie 2017, Donici Valentin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.190 alin.(5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legală de gestionare a bunurilor materiale și bănești pe un termen de 3 ani;

- art. 190 alin.(5) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legală de gestionare a bunurilor materiale și bănești pe un termen de 4 ani.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui Donici Valentin i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de

închisoare pe un termen de 9 ani și 2 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de gestionarea bunurilor materiale și bănești pe termen de 5 ani.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Donici Valentin în beneficiul lui Axenti Lidia, suma de 10 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Donici Valentin în beneficiul statului suma de 19 931, 32 lei, cu titlul de cheltuieli pentru extrădarea persoanei suportate din bugetul de stat.

**2.** Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Donici Valentin în perioada de timp 01.06.2012-01.08.2012, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, fiind în înțelegere prealabilă cu soția sa Donici Ala, a însușit de la Axenti Lidia, bani în sumă de 206 000,00 lei și 9 750 euro, ce constituie 145 201,87 lei în valută națională și 1 300 dolari SUA, ce constituie 15 608 lei în valută națională, fără procente, sub pretextul dezvoltării businessului și restituirii peste două luni, cauzându-i proprietarei un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă totală de 366 809,87 lei.

Acțiunile lui Donici Valentin au fost încadrate în baza art.190 alin.(5) Cod penal, după semnele calificative: escrocherie, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită de două persoane, în proporții deosebit de mari.

Tot el, Donici Valentin în perioada de timp 06.03.2013-10.03.2013, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, fiind în înțelegere prealabilă cu soția sa Donici Ala, a însușit de la Șestovschi Vasile, bani în sumă de 90 000,00 euro, ce constituie 1 439 200,00 lei în valută națională, sub pretextul restituirii sumei și a unei dobânzi în mărime de 4% și 5% lunar pe un termen de 12 luni, cauzându-i proprietarului un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Acțiunile lui Donici Valentin au fost încadrate în baza art.190 alin.(5) Cod penal, după semnele calificative: escrocherie, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită de două persoane, în proporții deosebit de mari.

**3.** Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către avocatul Covdii Alexandru în numele inculpatului Donici Valentin, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia inculpatul să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute la art.190 alin.(5) Cod penal.

În motivarea apelului, apelantul a indicat că prima instanță a examinat cauza unilateral în sensul învinuirii, ajungând la o concluzie greșită privind confirmarea vinovăției inculpatului Donici Valentin, prin probele administrate.

Conform art.389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în situația în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Sentința de condamnare se va pronunța dacă instanța, din evaluarea probelor, stabilește cu certitudine vinovăția

inculpatului în săvârșirea infracțiunii. Sentința de condamnare se adoptă numai cu condiția că vinovăția inculpatului este stabilită în cadrul judecării cauzei și este stabilită prin cumul de probe, prezentate de părți și cercetate fiecare în parte în cadrul judecării cauzei. Chiar și dacă, inculpatul recunoaște vina, însă prin cumulul de probe aceasta nu se confirmă, nu poate fi adoptată o sentință de condamnare.

Totodată, apelantul a menționat că prima instanță a ignorat aceste prevederi, greșit a apreciat probele administrate în cauza dată, pronunțând în privința lui Donici Valentin o hotărâre de condamnare care contravine, cât circumstanțelor de fapt ale cauzei, atât și normelor legii procesual penale.

Potrivit art.6 CEDO, art.21 Constituției RM, art.8 Cod de procedură penală orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public în cadrul căruia s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale. Concluzia despre vinovăția persoanei în săvârșirea infracțiunii nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile Codului de procedură penală, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului. Recunoașterea de către învinuit a vinei sale ca și orice altă probă necesită să fie supusă unui control multilateral și poate fi pusă la baza sentinței de condamnare, doar dacă ea a fost confirmată prin alte probe.

Prin urmare, apelantul a punctat că concluzia primei instanțe este bazată pe presupuneri, care nu sunt probate cu nimic. În cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, Donici Valentin a declarat precum că nu a avut intenția de a însuși prin abuz de încredere și înșelăciune mijloace bănești de la Șestovschi Vasile și Axenti Lidia. Bani au fost împrumutați pentru dezvoltarea afacerii, transportarea mărfii, pentru procurarea autocamioanelor, însă în urma faptului că partenerul în afaceri l-a dus în eroare, autocamioanele au fost înmatriculate pe numele altor persoane în Federația Rusă și ulterior au fost înstrăinate, însă banii obținuți de la vânzare nu au fost întorși și ca urmare a devenit imposibilă achitarea datoriei față de Axenti Lidia și Șestovschi Vasile.

Totodată, a menționat că inculpatul este de acord să achite datoria față de Șestovschi Vasile și Axenti Lidia, iar o parte din sumele împrumutate au fost deja achitate în cadrul executării hotărârii judiciare privind încasarea datoriei.

**4.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2017, apelul avocatului a fost admis, din alte motive decât cele invocate, a fost casată parțial sentința, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit căreia Donici Valentin a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art.190 alin.(5) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor materiale și bănești pe un termen de 5 ani.

A fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului Donici Valentin a cheltuielilor judiciare suportate de către stat în vederea extrădării inculpatului Donici Valentin în mărime de 19 931,32 lei.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a reținut că instanța de fond judecând cauza penală prezentă nu a respectat normele procesuale ce țin de întocmirea sentinței prevăzute de art.394 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, potrivit căruia se reglementează, că partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Astfel, s-a menționat că deși inculpatul Donici Valentin a fost recunoscut vinovat în faptele incriminate în baza art.190 alin.(5) Cod penal, prima instanță în partea descriptivă a sentinței nu a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, indicând că inculpatul Donici Valentin *se învinuiește* în comiterea faptei de escrocherie.

În atare situație, ținând cont de explicațiile pct.21 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel, cu modificările ulterioare, conform căreia, în cazul când prima instanță nu a respectat prevederile art.394 Cod de procedură penală privind întocmirea sentinței, însă în fapt probele au fost cercetate, instanța de apel, casând sentința din acest motiv, va continua prin rejudecarea cauzei aprecierea tuturor împrejurărilor și respectând normele procedurale (art.art.393-397 Cod de procedură penală), va pronunța o nouă hotărâre conform ordinii stabilite pentru prima instanță și astfel s-a impus soluția de casare parțială a sentinței, cu rejudecarea cauzei în latura dată și pronunțarea unei noi hotărâri conform ordinii stabilite pentru prima instanță.

Totodată, instanța de apel a punctat că prima instanță greșit a indicat în descrierea faptei criminale în privința inculpatului Donici Valentin, numele și prenumele persoanei, împreună cu care inculpatul este învinuit că au comis faptele criminale, deoarece în privința acestei persoane cauza penală a fost disjunsă, respectiv întru respectarea drepturilor acesteia, este inoportun indicarea identității.

Așadar, instanța de apel a constatat că probele administrate în cauza penală dată dovedesc săvârșirea infracțiunii de escrocherie de către inculpatul Donici Valentin, în următoarele circumstanțe: că în perioada de timp 01.06.2012-01.08.2012, în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, fiind în înțelegere prealabilă cu o persoană, urmărirea penală în privința căreia a fost disjunsă în procedură separată, a însușit de la Axenti Lidia, bani în sumă de 206 000,00 lei, o sumă de 9 750 euro, ce constituie 145 201,87 lei în valută națională și 1 300 dolari SUA, ce constituie 15 608 lei în valută națională, fără procente, sub pretextul dezvoltării businessului și restituirii peste două luni, cauzându-i proprietarei un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă totală de 366 809,87 lei.

Tot el, Donici Valentin, în perioada de timp 06.03.2013-10.03.2013, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, fiind înțelegere prealabilă cu o persoană, urmărirea penală în privința căreia a fost disjunsă în

procedură separată, a însușit de la Șestovschi Vasile, bani în sumă de 90 000,00 euro, ce constituie 1 439 200,00 lei în valută națională, sub pretextul restituirii sumei și a unei dobânzi în mărime de 4% și 5% lunar pe un termen de 12 luni, cauzându-i proprietarului un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Acțiunile lui Donici Valentin, au fost încadrate de către instanța de apel în baza art.190 alin.(5) Cod penal, după semnele calificative: escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită de două persoane, în proporții deosebit de mari.

În continuare, instanța de apel a menționat că afirmațiile descrise de către apelant sunt declarative și fără o argumentare obiectivă, indicând în conținutul apelului doar descrierea prevederilor legale, cât și a faptelor în viziunea apelantului, iar argumentele expuse sunt contradictorii circumstanțelor stabilite de către prima instanță pe parcursul judecării cauzei, drept urmare au fost respinse, deoarece sunt contradictorii probelor administrate și au fost declarate în scop de a evita răspunderea penală a inculpatului.

Instanța de apel nu a stabilit aprecierea greșită a probelor administrate, or condamnarea inculpatului se bazează pe circumstanțele stabilite pe caz în baza probelor cercetate de către instanța de judecată, dobândite potrivit normelor legii procesual penale, cu cercetarea probelor în cadrul unui proces judiciar public, inculpatului fiindu-i asigurate toate garanțiile necesare apărării sale prevăzute de lege, de fapt careva dubii în vinovăția inculpatului nu au fost stabilite.

Mai mult, s-a menționat că soluția de condamnare nu se bazează doar pe recunoașterea de către inculpat a vinovăției sale, ci prin cumulul de probe administrat și cercetat, la caz fiind prezente probe la care s-a făcut referire și prin care se demonstrează cu certitudine faptul că Donici Valentin a avut intenția prin înșelăciune și uz de încredere să dobândească mijloace bănești de la Axenti Lidia și Șestovschi Vasile, pe care le-a însușit personal și pe care nu le-a restituit integral nici la momentul judecării cauzei în instanța de apel.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate doar în baza art.190 alin.(5) Cod penal, și nu în concurs de infracțiuni, după cum a fost adusă învinuirea și după cum eronat a încadrat acțiunile inculpatului instanța fond, infracțiunile incriminate fiind înglobate anume în prevederile art. 190 alin.(5) Cod penal, nefiind prezent concurs de infracțiuni și nefiind necesară aplicarea prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei inculpatului, deoarece acțiunile inculpatului fost comise până la intrarea în vigoare a modificărilor în art.84 alin.(1) Cod penal din 10.12.2013 și nu poate fi admisă agravarea situației inculpatului.

Instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal, ținând cont de circumstanțele reale și personale în privința inculpatului, care se caracterizează pozitiv, este la prima abatere penală, a recunoscut vina în cele incriminate și regretă faptele

comise, lipsind circumstanțe atenuante și agravante pe caz, considerând necesar de a aplica pedeapsa inculpatului sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, ținând cont și de lipsa concursului de infracțiuni în acțiunile inculpatului și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor materiale și bănești pe un termen de 5 ani, stabilindu-i astfel inculpatului o pedeapsă prevăzută de legislator, cu respectarea prevederilor legale. Pedeapsa stabilită inculpatului este echitabilă faptelor infracționale săvârșite de inculpat, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Totodată, instanța de apel a constatat că prima instanță eronat a decis încasarea de la inculpatul Donici Valentin în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare suportate de către stat în vederea extrădării ultimului din Federația Rusă în Republica Moldova în mărime de 19 931,32 lei, din care motiv în latura dată soluția primei instanțe a fost casată, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care s-a respins solicitarea de încasare de la Donici Valentin a cheltuielilor pentru extrădare ca fiind neîntemeiată, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.227 alin.(1) și (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal și se plătesc din sumele alocate de stat, dacă legea nu prevede altfel.

Potrivit art.227 alin.(2) pct.5) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Din materialele cauzei rezultă, că s-a solicitat încasarea de la inculpat a cheltuielilor pentru extrădarea lui Donici Valentin în sumă de 19 931,32 lei, fiind prezentate înscrisuri în sensul calculării cheltuielilor de deplasare (f.d.20-27 vol. II).

În sensul dat, instanța de apel a menționat că cheltuielile respective nici de cum nu pot fi considerate ca cheltuieli necesare în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale.

Mai mult, legislația, inclusiv procesual penală, nu prevede încasarea de la inculpat a cheltuielilor ce țin de extrădarea persoanei, totodată asistența juridică internațională în materie penală nu cade sub imperiul cheltuielilor judiciare.

Conform art.535 Cod de procedură penală, cheltuielile legate de acordarea asistenței juridice le suportă partea solicitantă pe teritoriul țării sale dacă nu este stabilit un mod de acoperire a cheltuielilor în condiții de reciprocitate sau prin tratat internațional.

Potrivit art.11 alin.(2) al Legii cu privire la asistența juridică internațională în materie penală nr.371 din 01.12.2006, se reglementează, că statul solicitant suportă următoarele cheltuieli de îndeplinire a cererii de asistență juridică: c) cheltuielile de transfer al persoanelor pe teritoriul statului solicitant.

**6.** Nefiind de acord cu decizia instanței, procurorul a contestat-o cu recurs ordinar, prin care solicită casarea parțială a acesteia în latura civilă, prin care s-a respins solicitarea încasării de la inculpatul Donici Valentin în beneficiul statului suma de 19 931,32 lei, cu titlul de cheltuieli pentru extrădarea persoanei suportate din bugetul de stat, cu menținerea soluției primei instanțe în sensul dat.

În motivarea recursului, procurorul indică că instanța de apel greșit a concluzionat că prima instanță eronat a decis încasarea de inculpatului Donici Valentin în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare suportate de către stat în vederea extrădării ultimului din Federația Rusă în Republica Moldova în mărime de 19 931,32 lei.

În sensul dat, recurentul menționează că, potrivit materialelor cauzei (f.d.22-28 vol.2) Inspectoratul General al Poliției RM a înaintat solicitare de a fi încasate cheltuielile de extrădarea inculpatului Donici Valentin din Federația Rusă în Republica Moldova pentru atragere la răspundere penală, care fusese anunțat în căutare pentru încălcarea măsurilor preventive, în total la suma de 19 931,32 lei.

Cheltuielile de extrădare au fost probate prin înscrisuri anexate la materialele cauzei penale.

Inculpatul Donici Valentin știind cu certitudine despre pornirea urmăririi penale, nu a întreprins careva măsuri în vederea restituirii pagubelor părților vătămate, ultimii fiind nevoiți a suporta cheltuieli suplimentare în vederea adresării în ordine civilă către inculpatul Donici Valentin a cererilor de chemare în judecată în vederea încasării sumelor pretinse, s-a sustras de la urmărirea penală plecând în Federația Rusă. .

Pe lângă faptul că, în urma acțiunilor infracționale a inculpatului a avut de suferit părțile vătămate care nici până la pronunțarea deciziei în instanța de apel nu li s-a recuperat pagubele cauzate, a avut de suferit și statul care a suportat multiple cheltuieli în vederea extrădării ultimului.

Recurentul, remarcă că potrivit art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportatele condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Prin urmare, recurentul consideră că instanța de apel nejustificat a respins solicitarea procurorului de a încasa din contul inculpatului cheltuielile pentru extrădare.

**7.** Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Colegiul penal, reieșind din textul recursului declarat, constată că alegațiile recurentului, se încadrează în temeiul de casare prevăzut de pct.6) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea

atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția adoptată.

Însă, în esență recurentul critică decizia instanței de apel în latura civilă a acesteia, prin care s-a respins acțiunea civilă înaintată de acuzatorul de stat împotriva lui Donici Valentin cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare suportate de către stat în vederea extrădării inculpatului în mărime de 19 931,32 lei.

Așadar, în privința acestor alegații, verificând materialele dosarului în raport cu argumentele din cererea de recurs, Colegiul penal conchide acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Colegiul penal menționează că cheltuielile respective, nu pot fi considerate ca și cheltuieli necesare în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale pe cazul dat. Legea procesual-penală nu prevede încasarea de la inculpat a cheltuielilor ce țin de extrădarea persoanei, totodată asistența juridică internațională în materie nu cade sub imperiul cheltuielilor judiciare.

Potrivit prevederilor art.535 Cod de procedură penală, cheltuielile legate de acordarea asistenței juridice le suportă partea solicitantă pe teritoriul țării sale, dacă nu este stabilit un mod de acoperire a cheltuielilor în condiții de reciprocitate sau prin tratat internațional.

În sensul dat, Colegiul penal punctează că dispozițiile art.11 alin.(2) al Legii cu privire la asistența juridică în materie penală nr.371 din 01.12.2006, indică că statul solicitant suportă cheltuielile de transfer al persoanelor pe teritoriul statului solicitant.

Astfel, se reține că instanța de apel a motivat pe deplin, complet și obiectiv soluția sa, în sensul dat aprecierile fiind susținute, iar în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și însușite de instanța de recurs ordinar. Această concluzie vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, în virtutea considerentelor expuse supra, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și soluția instanței de apel, nefiind identificată de instanța de recurs a unei erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei în sensul criticat de recurent, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate de către acuzatorul de stat în cererea de recurs ordinar supus judecării și respectiv se decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

**8.** În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

## DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Donici Valentin xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 06 aprilie 2018.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Toma Nadejda